

קמ:

עין משפט
נר מצוה

לח אב מ"י פרק א מהלכות
פסחים הלכה ו':
לו גדה מ"י פ"ט מהלכות
מסעיק הלכה ח:
ז מ"י שם הלכה ה':
לז ז מ"י שם הלכה ח:
לח ח מ"י פ"ט מהלכות
ביטח מקדש הלכה ד:

תורה אור השלם

1. ולקח מלא המזקקה גדלי
שאר מעל המזבח מלפני דוד
ומלא חמצי קטרת ממים דוד
ודבסא מבית לשרת:
2. וקרא טו, יב
ותקח ואת כלבית לחות
עלם לבשר על בני ישראל
מכל חטאתם עזי בשנה
ורשעו חטא עזה דודא את
משה, וקרא טו, יד
ואלדם חטאם אשר איש
מבית ישראל וכן הגר אשר
יהי בתכםם אשר יעלה על
אזן וכן חטא חטא מערב
לא יביאנו לעשות אתה לדוד
הנבחר והאיש העומד מעצמו:
והקרא יז, ח-ט

מוסף רש"י

[illegible]

באן בשניתוחו (עד) שלא מוקדס ומי רבי יהושע. ה"ג לה מעילה כפי קדשי מנחה (דף טו:) אלא אימא עולה ואימורים ממעשרות זה עם זה לטות לזרוע עליהם את הדם ומאן קמי לה רבי יהושע ויגרסא דשמעיתני נמי י לישב דכתיב נמי קאמר וקשה לישבא דברייא דקמי וליחייב עליהם משמוש פגול נותר וטמא יש לפרש דבשניתוחו כות מעילה ואימורים לא משמעין דזרקה מפליגא היא דבשניתוחו משום פגול נותר וטמא דקדשו ממירי קרינא ביה והשתא לא דקדשו לא קשיא כאן בפגול כהן נמחשכא כאן בפגול כהן נמחשכא בפגול דבשניתוחו דעומותו מחזי גרסינן דהי ונותר ובמסכת מעילה לא גרסינן ליה ^א יש מוחקין טמא מן דברייא משום דעומתא לא משא מידי דהשתא לפי מה שפירשתי נחת דלוחי וימחזי ע"כ גרסינן יש לחי לא גרסינן ליה הא דקאמר ההם במעילה מנינא לא דתמי רבנן מנא ליה הא ^ב דקמי דברייא דמאסרין לענין לאכילה ויטמא פגולא איפול לא קשיא כאן בפגול כאן נמחשכא פגול ונותר ונותר לא קשיא כאן בנותר כאן בשניתוחו דלמא איירי להטקט לענין להדסי הקרן ולזרוע עליהם את האכל לאכילה לא ממעשרין אכל ממזין דמי טמא על כרחין לענין לאכילה קאמר דממערין דהיינו מנינא דהי דתמי רבנן: **ומר כבד** טמא חפזי לאו דוקא. מינא למא לי נמימר לאו דוקא אפילו יהא דוקא הוו מחייבי רבנן אחית ממנו בחון מדי דהיה לחוקמן וכמו כן קשה בסמוך למא לי נמימר דבכין רבנן קביעות דמנא לאו כלום היא יש לומר דעד כאן לא דמחייבי רבנן קימון אלא משום דחשיב להתפגל על מנת להקטיר דמי דמחוקמנא בחון הלכך חשיבא כמי הקטרה לחייב אחית ממנו בחון ומנחת הכהנים ומנחת כהן משיח אע"י דלא שייך צנח פגול כיון דמנחה נקטרו ומזני במנחה דכית נמי חשיבא הקטרה עם מנחה דכית הוא אכל קטרת לא אשכחן דחשיב הקטרה כחית דלא שייך ביה פגול ועוד דהא ^א ר' יוחנן ^ב דאין פגול לא דברא שהוא על מנת החילוק הלכך לא דמחייבי

רצונן בקטרת כמים על כרחין משום דמלא חסניו לאו דוקא וקביעות מנה לאו כלום היא: **דקבעינהו במנא**. למאי? (למאי) דקבעינהו במנא הו לנזיה דמתניתין שיעור שלם ופטור בחוץ לרבי אליעזר הואיל וקבעינהו במנא:

ובצא: סיפא דפטור ליבור וקסאי לי עלה אחאי מודה והא דבי אלעי דהיכל. שכל יום שלא נאמר בו שיעור והאי פרס שיעור דנרנן הו ליבור ידי חובתן בפנים וממצי (=) כולה רשא וסיפא דברי הכל היא ובי אלפינים שנאמר כי שיעור (ויקרא טו): מלל חטני דוקא. ובצא אחת הו פספסא. דמצי (ספ) והימא וזה כלס לחוקק עולם שיעור וגו' דברי רבא.

אבי בקטרה דמיס דכולי עולמא לא פליגי כי פליגי בקטרה דחור היכל ותמתיין בקטרה דפנים ומיהו לא בטעמיה דרבה דלמח לרבי פליגי דלמיה דצנין כי פליגי כגון השעמיה חיתא מן הקטרה לא מקטרתא של היכל מה הקטרה (=) של היכל נצמה בחור כבימא חור הקטרה הואיל וביהכל היא הקטרה: ור' אליעזר סבר לא ילפינן פנים מחור משניא אבל הקטרת פנים לא מתייב עלה בחור כבימא הואיל ובדוכמה נהלינן לא ילפי רננן מהקטר חליצס שאול על המזבח השירון לחיין הקטרת על מזבח החיזון הקטרה היא הואיל וגבי יטקו השירון לחיין הקטרת פליגי ולפנים נצמה בחור ילפינן מהקטרה דהיכל: פסום לא מתייב דהא אמר עד שקירב את חוליו: אלא אמר רבא כגון דקצב בדוכמה כבימא ומשום הכי קמי' לא כדרימא חייב ור' אליעזר מודה על

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

או כיום חלב. דכתיב וזרק הכהן את הדם וגו' והקטר = החלב אע"פ שאין בשר וזרק עליו את הדם והבי מפרש במנחות שהקומץ רבה ודף טו: ה"ב וכן מפרש מ"י ע"ד פס' מ"י וזרקת דם אינך במנחה: מנחת ספרים שגאה עם הוצא. ואבד בזה הוצא והמנחה קיימת לא יורק את הדם שבעליה וכל' דללו ונשא

הדם חצי וית כשר
ק את הדם יבועולה
חלב וזרק את הדם
האפילו כולה קיימת
ינדתה אמר רב פפא
עם הזבח: **מתני׳**
שרת ומנחת כהנים
ת נסכים שהקריב:
חייב ר"א פטור עד
לן שהקריב: בפנים
נ בחוץ חייב הכולן
קריבו בחוץ פטור
מורים: בחוץ חייב:
ת: בחוץ חייב: חצי
מא פטור פטור רב
ורא אמר רב חסדא
אמר רב מאי פטור
קשיא לי הא קשיא
אפילו ר' אליעזר:
לאו הקטרה היא קאמר
יכל כדלי עלמא לא
הדפנים דמר סבר
מלא חפני לאו דקא
תיבא יחוקה בהקטרה
אמר אביי בהקטרה
כי פליגי: בהקטרה
מחוץ ומ"ם לא ילפינן
מחוץ לא ילפי רבנן
היא דתנאי: יכול
קומץ פחות מכזית
משלשת לוגין יין
הא חייב תלמוד לומר
חייב ואינו חייב על
שת לוגין דאית בהו
יבנן חוץ מחוץ אלא
הו שני חציא פרס:

פסחוס מכשיעור הכשר מלכות נקט: **קס"ד מאי פטור פטור** זר. דאי
 אלא בזרות קאמר מאי פטור שיך למימר בפנים ואמאי פטור הא
 הקטרה היא דהא היא מנה דמקמייהו: **עלה בחוק: מאי פטור פטור**
ליצור. דלאו ידי חובתן דמית הוא הקטרה: **כסא אפילו רבי**
אליעזר מודה. ואש"י דפליגי בנחמיה אבנחון מודה הוא להאי מנה
 לאו הקטרה היא קאמר מדפטור **עלה בחוק: אמר רבה בהקטרה**
מודה רבי אליעזר בדמיות בחוקי הקטרה לחייב עליה בחוק ולהוציא
 הקטרה דהיכל מיירי: **כי פליגי**. במחזיקי בהקטרה דיום הכסדרים דלפני
 חוקו נמי לא מתייב אלא אשלימה: **והא כי כשיב חוקא בפנים**
שאין נעשין אלא אחת בשנה וזוקא עיובא הוא: **ה"ג אלא אמר**
אבאי נמי כרבה מתרחן לה דכרייחא דמודה בה רבי אליעזר בהקטרה
 מלת חפני לאו דוקא דכולי עמלא מלת חפני דוקא ובפנים דר"ע
 חפני פנים בחוק נמי סבר ילפינן פנים חפני ילפינן קטרת על פנים
 של פנים חייבין עליה בזמא **ואש"י** בדמיות לא הויא הקטרה
 הקטרה דהיכל הוא דמחייב עליה בחוק בזמית דהא דזוכמה דכתי
 או הקטרה הוא: **לפני חוק מחוק**. כגון יטורן היין שזאב על המזבח
 על פסח משלש **לפני חוק אש"י** שיש עס ממה וזמית וזמית כל
 וירמא הוא לא מתייב עליה אלא ככשיעור: **עלה בחוק**. לחייב על
דמים קומץ. על כרחך רבנן היא דאי רבי אליעזר אפילו אכזית
וכו כמנה. לעולם מתעניין ובריחא בהקטרה דהיכל הוא: **א** הקטרה
 דרב ופלוטא דמתניין כגון דקבעיה **ה** (דכולה) פס חלאי פרס כמנה

מסורת הש"ס

(א) וְלִשְׁלֹם מִן־מִנְחָתוֹ יִרְשֶׁהָ
(ב) יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ
(ג) יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ
(ד) יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ
(ה) יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ
(ו) יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ
(ז) יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ
(ח) יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ
(ט) יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ
(י) יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ יִרְשֶׁהָ

הגהות הב"ח

(ב) במשנה נחזק פטור המעלה קדשים:

שניי נוסחאות

[illegible][illegible]